

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

LISTOPAD – PROSINEC – 2013- VÁNOČNÍ

ÚVODNÍK

Sotva jsem zaznamenala barvy podzimu, děti mi oznamovaly, že ve městě už mají některé výlohy vánoční výzdoby. A začaly ty nekonečné dotazy od naší nejmladší dcery: „Kdy už budou Vánoce? Kolik týdnů zbývá? A budeme zase péct a zdobit v náboženství perníčky? A kde bývá přesně na náměstí ten stromeček? A kdy budeme mít stromeček a výzdobu my? A budeme zase zdobit stromeček v kostele?“ - Takže podle všeho se děti začínají těšit jako první.

Záplava dotazů naší Noemi mě naprosto odrovnala, ale zároveň jsem si uvědomila, že přece vánoční čas tu ještě nemůže být. Nejsem na něj připravená, naladěná – ještě vůbec nevím, jaké biblické texty bych ráda promýšlela, koho navštívila a už vůbec by mě nenapadlo něco vyzdobovat. Vždyť ono to všechno přijde v adventní čas – uklidňovala jsem se. Času bude ještě dost, není potřeba se plašit. Ale ta radost v dětských očích ve mně zůstala. A připustila jsem si – ano, těším se na to všechno i já. Těším se na Vás ve sboru, na postupně zapálené adventní svíce, na zimu venku a teplo doma, na adventní a vánoční bohoslužby. Těším se na rozhovory s Vámi i s dětmi. Těším se, že zase budu nakonec spěchat, abych se potom mohla v klidu zastavit.

Pane Ježíši, těším se na Tvé narozeniny a chci je prožít nejen v blízkosti milých a dobrých lidí, ale hlavně ve Tvé blízkosti.

Přeji všem, aby si tento přicházející čas užili v pokoji a radosti, stejně jako to umí děti - vyprošuji Vám Boží požehnání a těším se na společná setkání.

Pavčina Lukášová, farářka sboru

Vždyť už jen docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se. Židům 10,37

Součástí Zpravodaje je opět **Vánoční dopis** s rozpisem bohoslužeb během adventu a vánočních svátků. Naleznete zde i **složenko**, kterou je možné uhradit salární příspěvky sboru.

Nejde o žádnou obětavost sboru, kdy člověk může nabýt dojmu, že něco obětovává, či přináší oběť. Ale jde o **finanční odpovědnost** vůči sboru, kterou má každý, kdo do něj patří.

Předem tedy, jménem staršovstva sboru, děkuji za Vaše poskytnuté dary! P.L.

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice
Číslo účtu **190 304 741 / 0300**
tel. 581 603 537, mob. 604 813 291

WEBOVÉ STRÁNKY NAŠEHO SBORU A CÍRKVE:

www.ccehranice.estranky.cz

www.e-cirkev.cz

SETKÁNÍ FARA A KOSTEL – CO NÁS ČEKÁ V ADVENTU:

Biblická – Běloutín – u Fibichů

- středa **27.11. od 17.30 hod** (17 hodin odjezd z fary)

Posezení s hostem na faře

- středa **4.12. od 18 hodin** – hostem je katolický kněz z Drahotuš – **otec Petr Utíkal**

Biblická pro seniory – fara, čtvrtek od 10 hodin 28.11. a 12.12.

Náboženství je každý čtvrtek od 14 hodin!

Opět plánujeme zdobení stromku v kostele a pečení perníků na faře!

Konfirmandi se scházejí každý pátek od 19 hodin! - v adventu plánujeme navštívit olomouckou mládež – **6.12.**

Adventní koncert – Hranického dětského pěveckého sboru bude v **pátek 29.11. v 18.30 hodin** v evangelickém kostele!

JUBILANTI V LISTOPADU A PROSINCI

12.11. Stanislav Viliš 81 let
16.11. Jarmila Pírková 67 let
18.11. Vladimír Sobek 85 let
24.11. Zdenka Mikesková 79 let

6.12. Emanuel Sazima 75 let
9.12. Drahomíra Ulmová 77 let / Lipník
10.12. Jan Šturala 84 let
11.12. Emil Komenda 66 let
14.12. Kamila Šnejdrová 73 let
20.12. Božena Kubínová 68 let
29.12. Ludvík Polášek 84 let
31.12. Pavel Palla 72 let / Bruntál

V Á N O C E A C U K R O V Í

/Eduard Martin – KT 51-52 2010/

Seděli jsme na Štědrý den u přátel, seděli jsme kolem mísy s mnoha druhy vánočního cukroví a hovořili o cukroví, jaké dělávaly kdysi naše babičky.

„U nás byl jeden prastarý zvyk,“ usmála se hostitelka.

„Vánoční zvyk?“

Kývla.

„Vidíte, nevzpomněla jsem si na něj tolik let..., jenže nebyl to špatný zvyk a můžeme ho dnes obnovit.“

Přisunula k nám mísu s vánočním cukrovím.

„Babička mi jednou vyprávěla, že se tenhle zvyk drží v naší rodině od nepaměti... Tak dlouho, po kolik pokolení se pěstoval a teď se na něj na tolik let zapomnělo. Jako děti jsme hrozně rády mlsaly a toho cukroví, co se u nás peklo na Vánoce, si neumíte představit...

Ale platil zvyk „sladké za sladké“. Když si dítě vzalo nějaký vanilkový rohlíček nebo cokoliv z mísky s cukrovím, muselo za ten sladký kousek udělat nějaký dobrý skutek, říkalo se tomu, musíš teď zase ty dát nějaké cukroví vánočnímu andělovi...

Tedy čím víc někdo jedl, tím víc musel dělat dobrých skutků. Nemusely se dělat příliš namáhavé dobré skutky, stačilo třeba donést lůj sýkorkám nebo naštípat třísky na podpal do kamen.... My děti jsme s tím už počítaly a braly jsme to jako samozřejmost, dokonce jsme si dělávaly dopředu seznamy dobrých skutků, abychom se pak mohly pořádně najíst vánočního cukroví. Sladké za sladké. A protože se u nás dělalo opravdu výtečné vánoční cukroví, stávalo se, že jsme někdy ani nemohly na dobrý, na sladký skutek přijít a bloumaly jsme domem a doprošovaly se, aby nám někdo dovolil nějakou dobrou věc udělat, dovolil nám, abychom mu pomohly...

Byla to dobrá škola. Hledaly jsme dobré skutky jako dobrodružství... Ne jako povinnost. Ne jako něco, co je rodiči předepsané.... Prosím, poslužte si...“

Přisunula k nám opět mísu, velkou starodávnou mísu s cukrovím.

Zaváhali jsme.

Asi jsme všichni mysleli na to, co kdybychom onu dávnou hru z oné rodiny obnovili.

Jaký dobrý skutek bychom měli udělat třeba za tenhle nádherný mandlový kousek cukroví...? Jaký za tenhle ten?

Jaký skutek bychom měli podat za tenhle vanilkový rohlíček našemu vánočnímu andělovi...? Už jsme dnes snědli těch kousků cukroví tolik. Kolik skutků bychom měli udělat?

U stolu se na chvíli rozezpívalo vánoční ticho. Cukroví před námi na míse svůdně vonělo... A vánoční anděl –

Vánoční anděl se usmíval.....